

sonerne var ganske forskellige og Betingelserne for at føre Varer til Landet ogsaa var forskellige: det ærede Medlem skulde ogsaa have omtalt det afskrækkende Eksempel, vi har haft, paa at modsætte sig en fornuftig Indkøbsmaade ved, at man fra Landboforeningernes Side standsede Centralindkøbet, hvad der let kunde være blevet meget kostbart for det danske Landbrug, det kunde let have kostet det danske Landbrug baade 10, 20, ja, maaske flere Millioner Kroner.

Til allersidst kun en Bemærkning om det ærede Medlems Udtalelse om, at man fra radikal og socialdemokratisk Side gerne vilde give det Udseende af, at saa mange Tusind Landmænd var Kornsnydere, og vilde sætte et daarligt Stempel paa det danske Landbrug. Jeg tror, der er to Maader at mistænkeliggøre de danske Landmænd paa, den ene Maade er den, at man siger: Resultatet har vist, at man indenfor Landboernes Kreds har en Række Landbrugere, der har overtraadt de gældende Bestemmelser; vi ønsker, at disse skal drages til Ansvar derfor, selv om vi indrømmer — og dette er indrømmet baade fra radikal og socialdemokratisk Side —, at der i dette Forhold er meget, der kan undskylde. Men en anden Maade at mistænkeliggøre danske Landbrugere paa er, at man ved Behandlingen af Spørgsmaal af denne Art siger: Den Slags Bestemmelser kan det egentlig ikke nytte at vedtage her i Rigsdagen eller gennem Nævn, for der er ingen, der retter sig derefter alligevel. Jeg vil i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem var inde paa den Vej i Dag, idet han udtalte sin Betænkelighed med Hensyn til, om overhovedet Landmændene havde Penge at betale den Majs med, som de fik af Staten som Ombytningskorn; han udtalte sin Formodning om, at hvis Ombytningskornet, Majs, eventuelt blev billigere end 26 Kr., vilde Landmændene slet ikke have Majsen. Man taler saa meget om Brud paa Overenskomster. Naar det ærede Medlem fra Sæby antyder, at Landmændene i stor Udstrækning vilde gaa ind paa at modtage saa og saa meget Majs fra Statens Lagre og derved tvinge Staten til at gøre disse Indkøb og saa, hvis de kunde faa de samme Varer et Par Kroner billigere, vilde unkladigt modtage disse Varer fra Staten, som de kontraktmæssigt har forpligtet sig til at modtage, saa mener jeg, at det er i ret stor Grad at mistænkeliggøre Landmændene; thi jeg maa sige, at

det maa betragtes som et afgjort Brud paa Overenskomster, hvis Landmændene i stor Udstrækning skulde følge den Fremgangsmaade. Det forekommer mig tidt, at det ærede Medlem fra Sæby har en forunderlig Evne til at anvise Veje til at bryde Overenskomster. Det er ikke utænkeligt, at det ærede Medlem mange Gange har bidraget sit til, at saa store Overtrædelser er sket, ved ikke i rette Tid og paa rette Sted at sige klart og stærkt: Det er i Virkeligheden Brud paa Overenskomst, og det er i Virkeligheden at sætte sig selv paa en Plads i Borgernes Række, som vi som Landmænd ikke kan være tjente med. Man maa hellere straks stemple Handlemaaden med de rette Udtryk, hellere benytte Udtryk om de paagældende som Kornsnydere og Lovovertrædere, og saa undgaa, at den Slags Ting sker, end man maa gøre sig til Talsmænd for Landmændene paa den Maade, at de, der med Rette fortjener saadanne Betegnelser, ikke maa faa dem. Det er kun det, man fra radikal og socialdemokratisk Side har hævdet i saa Henseende.

Ulrich: Jeg vil gerne rette en Forespørgsel til den højtærede Indenrigsminister angaaende Forstaaelsen af det foreliggende Lovforslag. Der staar i Lovforslaget, at naar Landmændene har indgivet en Fortegnelse over den Udstrækning, hvori de ønsker Ombytning foretaget, og Staten saa gaar ind paa deres Ønske, er de forpligtede til at tage imod denne Ombytning, og hvis de ikke ønsker det, vil de ikke faa en større Pris end de 26 Kr., der er udbetalt. Jeg vil i denne Anledning spørge den højtærede Minister, om det er saaledes at forstaa, at naar en Landmand har krævet Ombytning med en vis Mængde Majs og en vis Mængde Foderkager, er han forpligtet til at modtage andet end det, han har forlangt. Er han forpligtet til at modtage Majs i Stedet for Foderkager, eller er han forpligtet til at modtage Foderkager i Stedet for Majs? Dette vil jeg meget gerne have klartgjort paa det nuværende Tidspunkt. En Landmand kan ikke være tjent med at skulle modtage andet end det, han selv har forlangt at faa; og naar Staten nu skal indsamle alle de Begæringer, der kommer om Ombytning, faar den fuldstændig klart at vide, hvor meget der skal indkøbes af de enkelte Dele, hvor meget Majs og hvor meget af Foderkager. Jeg ser nu ikke rettere, end at hvis det skulde glippe for